

Gabrielle Zevin. Livet enligt Fikry.

Forum förlag. Översättare: Marianne Mattsson. Första recensionsdag är 25 mars.

Varje kväll gör hunden Dante och jag en sista promenad runt domkyrkan och längs med biblioteket. Innanför glasväggen ser vi människor, unga som gamla, djupt försjunkna i läsfåtöljerna med en bok i knäet. Ibland pågår en författarafton med mängder av åhörare i rader och någon som läser högt ur sin roman. Ut till gångstigen hörs inga ord. Men allt ser andaktsfullt ut. Hängivna människor som älskar sina böcker. Både Stifts- och landsbiblioteket och domkyrkan är platser där vi tar hand och livets innersida. Vi är många som ser böcker och läsandet som något som gör livet meningsfullt och uthärdligt. Det gäller också A.J. Fikry. Han äger en liten bokhandel på USA:s östkust. Hans fru har nyligen dött, bokförsäljningen går dåligt och själv är han på ständigt dåligt humör. Böckerna är den livlina som håller honom kvar i tillvaron. Så en dag händer märkliga saker. En viktig och dyrbar bok försvinner och istället finns där en tvåårig liten flicka, med en lapp att hon heter Maya och en bön om att hon ska få växa upp i en bokhandel. Först ropar Fikry på polis och socialtjänst. Men det finns något hos flickungen som väcker värme och nyfikenhet hos den vresige bokhandlaren. Maya blir kvar, adopteras av Fikry, som allt mer börjar tina upp från sin vresighet och snart har han även gift sig med en bokagent från ett förlag. Livet börja spira på nytt i bokhandeln. Och alla älskar de böcker.

"Livet enligt Fikry" är en hyllning till böcker och bokläsande. En varm berättelse med tydliga drag av feelgood, men som också är en lektion i litteratur. Med återkommande avbrott presenteras böcker, som Fikry tycker att Maya bör läsa som vuxen. Upplägget påminner om Johannes Mario Simmels roman "Inte bara kaviar" där historien avbryts av matrecept.

Som en kärleksförklaring till skönlitteraturen är "Livet enligt Fikry" en roman som själv inte riktigt når upp till den höjd den vill placera böcker och läsande på. Förutsägbarhet och sentimentalitet kännetecknar varje kapitel. Men visst är den både underhållande och underfundig. Och glädjen över böcker smittar läsaren till många igenkännande leenden och ibland en vemodig tår.

Jakob Carlander